

Da «Titteliten» donerte «Lillebulle» til Vegmuseet

Det er ikke bare i tegneseriens verden små eventyr oppstår. Av og til skjer det i den virkelige bilverdenen også.

Tekst: Ulf Johannessen Foto: Egil Nordlien

Tordis «Titteliten» Hagfors Mollatt (95) og Johan Mollatt (86) giftet seg i høyst voksne alder. Da sto en nyttig bryllupsgave høyt på ønskelista, nemlig en liten, praktisk bruksbil. Det ble gaven som seniorbrudeparet ga til seg selv.

– Som bilkjøpere flest begynte vi å sondere markedet, forteller Titteliten. – Men vi hadde kanskje litt andre kriterier enn andre. For vi lette etter en bil med en helt spesiell, hyggelig profil. Det skulle bli en Renault Twingo. Den så så morsom ut, og hadde søte, snille øyne ...

Problemet var bare at den gang, på slutten av nittitallet, ble ikke denne modellen offisielt importert til Norge. Men Titteliten visste råd. Hun hadde familie bosatt i Frankrike, og der fant de bilen som de etter hvert ga kjæle-navnet «Lillebulle». En litt brukt 97-modell, første generasjons Twingo, av bilen som ble lansert i 1992, med 1,2-liters motor og 60 hk.

«Lillebulle» ble kjørt hele veien hjem til Norge, som er det beste minnet eierne har av ham, og har vært en trofast dagligbil i 23 år nå.

– Twingoen er hendig og har egentlig god plass til å være så liten, skyter Johan inn.

– Med baksetene nedfelt har vi hatt opptil 27 brussetter i bilen samtidig. Og den har bestandig vært til glede og inspirasjon. Vi har bare hatt én traumatisk opplevelse med bilen på alle disse årene. Det var da stakkars «Lillebulle» ble påkjørt av en lastebil i rundkjøringen på Ryen. Da ville forsikringsselskapet kondemnere ham. Men da satte vi foten ned, altså, slik skulle ikke vår kjære følgesvenn ende sitt liv. Vi spanderte 23.000 kroner på

bilen, og fikk ham reparert til like god som ny.

– Men den mangler servo, da, påpeker «Titteliten». – Så etter hvert synes jeg nok den har blitt litt tung på rattet, selv om jeg er gammel gymlærerinne og underviser i gym fortsatt. Så vi bytter ham nok inn i en liten elbil, nå. Selv om han ikke har kjørt mer enn 115.000 km er jo ikke dette noen bil med vesentlig salgsverdi, så vi orker ikke tanken på at «Lillebulle» skal ende sitt liv hos et bilopphuggeri. Så da tanken om å donere ham til Vegmuseets nye Norsk Kjøretøystorhistorisk Museum dukket opp, var vi ikke sene om å tilslutte oss den, og gi ham evig liv på gamle-

hjemmet. Der han kan kose seg sammen med andre vanlige bruksbiler, som har rullet på norske veier fra bilens barndom og frem til våre dager, forhåpentligvis til glede for både eldre og yngre generasjoner, avslutter «Titteliten», før 95-åringen setter kursen mot Hunderfossen for personlig å overlevere bilen, med Johan i familiens knallgule Coupe Fiat som følgebil og returskyss.

– Der kan vi til og med besøke ham en gang i blant også, avslutter «Titteliten» med dårlig skjult begeistring og forventning i stemmen. Snipp, snapp, snute ...

Og hvem sa at biler ikke har sjel? ☺